

از وین و برلین تا ایران

۲۰ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۲۲:۵۰

مسیر معمولی که آمریکائی‌ها را به تهران می‌رساند، از وین یا برلین است که به باکو منتهی می‌شود. باکو شهر بزرگ نفت خیز روسیه در کنار دریای خزر است، که از آنجا کشتی‌های بخاری مسافر را به بنادر ایران منتقل می‌کنند

در دوره قاجار عمده‌ترین مسیر برای ورود غربی‌ها به ایران از مسیر وین و یا برلین به باکو بود. بعد از آن مسافران با کشتی به ایران منتقل می‌شدند که این مسیر نیز خود با قواعد زمانی و بهداشتی خاصی همراه بود. این قواعد در زمان وقوع بیماری‌های همه‌گیری چون وبا از اهمیت بیشتری برخوردار می‌شدند

«مسیر معمولی که آمریکائی‌ها را به تهران می‌رساند، از وین یا برلین است که به باکو منتهی می‌شود. باکو شهر بزرگ نفت خیز روسیه در کنار دریای خزر است، که از آنجا کشتی‌های بخاری مسافر را به بنادر ایران منتقل می‌کنند. این کشتی‌ها معمولاً فاصله باکو تا بندر ایران را سه ساعته طی می‌کنند. تعدادی از آنها به آستارا که بندر مرزی ایران است می‌روند، که در آنجا مأموران مالیات و بهداشت روی عرشه می‌آیند. مأمور بهداشت جمعیت زائرانی که به مکه، مشهد یا سایر شهرهای مذهبی ایران می‌روند، بازرسی می‌کنند و دیگری چمدان‌های آنها و جواز عبور را می‌بیند. وقتی وبا در منطقه شیوع پیدا می‌کند، که معمولاً چنین است، مأمورین قرنطینه چندروز مسافر را در بندر نگه می‌دارند. غذا در کشتی یافت می‌شود، اما محل خوابی تدارک ندیده‌اند و مسافر زمستانی بهتر است روپوش و وسایل خوابی همراه داشته باشد. در بسیاری از کشتی‌ها، مسافران درجه یک در سالن غذاخوری نیمکت‌هایی به مراتب راحت‌تر از کابین‌های کوچک و کثیف خصوصی می‌توانند به دست آورند.»

منبع: جان ویشارد، بیست سال در ایران، ترجمه علی پیرنیا، تهران، نوین، ۱۳۶۳، صص ۶۰-۷۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۸۷۴/ایران-برلین-وین>